

”Inga rättigheter i världen kan ge oss rätten att välja våra föräldrar och därmed välja den sociala och kulturella miljö som i så hög grad bestämmer oss.

Inga rättigheter i världen kan därmed skydda oss från den smärta eller det lidande som det innebär att tvingas in i en redan pågående berättelse som kan vara ond eller god, gynnsam eller ogynnsam, men som i ett avgörande skede i våra liv inte påverkas av oss själva”

Göran Rosenberg

Vad innebär försoning?

Vad skapar en svår barndom för känslor som gör försoningsprocessen komplicerad?

Hur kan man som vuxen stötta barn i deras försoningsprocess?

Försoning är att öppna upp för en ny kontakt
med sig själv

och att därigenom få ett nytt seende på livet

Försoning är att kapa destruktiva band

Försoning gör ingenting ogjort men
gör det möjligt att hela det som tidigare var
sönder

Lena-Karin Gustafsson

Försona – från det fornsvenska ordet
”forsona” som betyder att lägga ned en strid

Två bekymmer:

Det jag kan förändra

Det jag kan hantera

Yttre försoning är samma sak som förlåtelse
En relationell handling mellan två

Inre försoning är inte beroende av någon annan
Det är att lägga ner striden

Kärleksdomän

Jag älskar

Jag vill

Handlingsdomän

Jag kan

- Ryggsäck
- Förebilder
- Nätverk

Känslor som gör det svårt att nå försoning

Ilkska – som skydd mot att förintas

Om jag är arg finns jag!

Offret blir förövare – äta eller ätas.

Barnet utvecklar inte empati med andra och sig själv

Barnet försöker hela sina föräldrar så att de kan bli kapabla föräldrar

Hur kan barnet hantera känslorna?

Att aldrig gå nära sin ledsnad och sorg
– att vidhålla sin ilska och att ständigt vara ett offer.

Att ta på sig skulden för allt som sker.

Jag kan påverka MIG!

Jag kan bli bättre!

Mycket makt

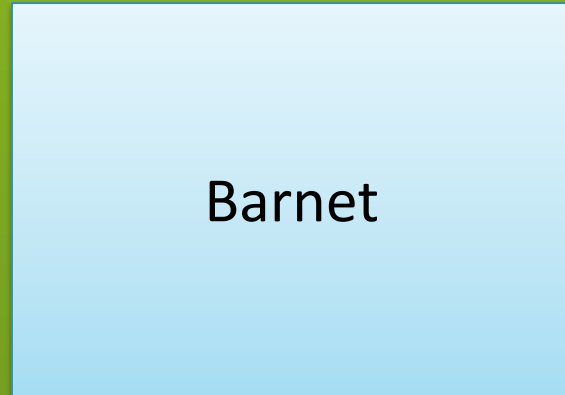
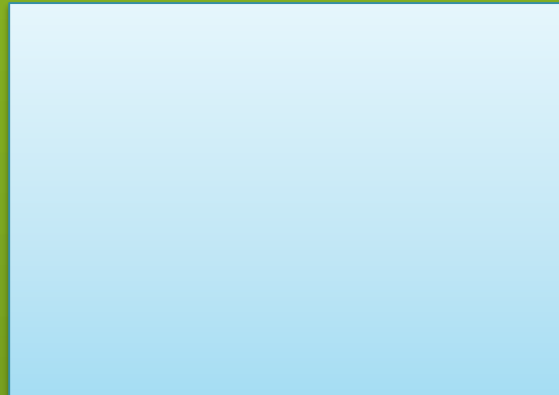
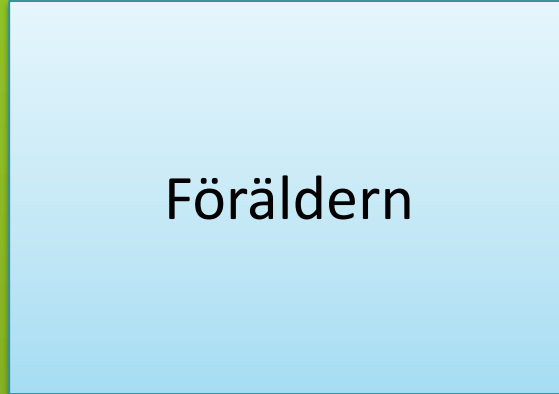
Lite makt

Mycket ansvar

Föräldern

Lite ansvar

Barnet

Vad kan en vuxen bidra med i barnets försoningsprocess?

- Vara en länk i förändringens kedja
- Bejaka ambivalensen
Inte lägga till, inte ta bort
Härbärgera och sortera
- Vara ett yttre vittne till barnets berättelse
så att barnet kan ta emot sig själv

- Uppmuntra gränsdragning – det uppmuntrar till intimitet
- Uppmuntra val – det minskar risken att bli ett offer
- Erbjuda handlingsmöjligheter för närhet och sårbarhet
Då har barnet något att härma